

ΓΝΩΜΗ

Γιώργος Βερνίκος

Η ευθύνη των κοινωνικών εταιρών

Εν όψει των δύσκολων και κρίσιμων διαπραγματεύσεων για τα εργασιακά και με αδιαμφισβήτητη ανάγκη η χώρα μας να μπει επιτέλους σε αναπτυξιακή τροχιά, δεν μπορεί παρά να αναρωτηθούμε ποιος είναι ο ρόλος και η ευθύνη των κοινωνικών εταιρών (ΓΣΕΕ, εργοδοτικοί φορείς) και της κοινωνίας των πολιτών, ώστε να συμβάλουν θετικά στο αύριο της χώρας. Δυστυχώς ο εθνικός κοινωνικός διάλογος σε ελάχιστες περιπτώσεις κατέστη ουσιαστικός, παρά τις προσπάθειες που έχουν γίνει για τη σταδιακή εγκατάλειψη του συγκρουσιακού κλίματος και τη θεσμοθέτηση σχετικού θεσμικού πλαισίου. Άλλα και η λεγόμενη διαμόρφωση εθνικού μετώπου κοινωνικών εταιρών και κυβέρνησης δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υποκαταστήσει την ούσια του κοινωνικού διαλόγου.

Διευκρινίζω: είναι άλλο πράγ-

μα η διαπραγμάτευση συμφωνιών και η επίτευξη τελικής συμφωνίας στο πλαίσιο της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας από τους εταίρους και τελείως άλλο ο ουσιαστικός κοινωνικός διάλογος, ο οποίος πρέπει να είναι πολυμερής και να διεξάγεται με τη συμμετοχή όλης της κοινωνίας, δηλαδή κατηγοριών όπως οι ελεύθεροι επαγγελματίες, καταναλωτές, ΑμεΑ, αγρότες, περιβαλλοντικές οργανώσεις, τοπική αυτοδιοίκηση και οι άνεργοι. Το δεύτερο, είναι το μοναδικό και άκρως απαραίτητο βήμα αν θέλουμε ο κοινωνικός διάλογος να έχει προστιθέμενη αξία. Γιατί μόνο έτοι οι μεμονωμένες θέσεις συνθέτονται και μετασχηματίζονται σε πραγματικά «κοινές θέσεις» και τα αιτήματα σε αληθινά «κοινά αιτήματα».

Βέβαια, προϋπόθεση για τα παραπάνω είναι ο διάλογος να μη στοχεύει σε στενά συντεχνi-

ακά κέρδη αλλά σε μακροπρόθεσμα οφέλη για την οικονομία, τις επιχειρήσεις, τους εργαζομένους, το σύνολο της κοινωνίας. Μπροστά λοιπόν στο σταυροδρόμι των εργασιακών μεταρρυθμίσεων, χρειάζεται όλοι μας να κοιταχτούμε στον καθρέφτη με αυτογνωσία και ειλικρίνεια, και κυρίως οι παραγωγικές δυνάμεις της χώρας. Η άποψη ότι μονίμως κάποιος άλλος φταιεί εκτός από εμάς, η συνεχής ανάδειξη σε υπερθετικό βαθμό των αντιτιθέμενων συμφερόντων και η κοινωνική πόλωση που αυτή συνεπάγεται μπορούν βραχυπρόθεσμα να δημιουργούν οφέλη και να εξυπηρετούν «κάποιους» αλλά καταδικάζουν τη χώρα σε μακροχρόνια και αναπαραγόμενη κρίση. Αν δεν εξασφαλίσουμε συνανέσεις στα βασικά και μείζονα όμως, δεν θα μπορέσουμε να πάμε ούτε βήμα παρακάτω.

Μέσα από την επίτευξη της σύνθεσης και της συναίνεσης,

όχι μόνο θα βελτιωθεί το επιχειρηματικό και επενδυτικό περιβάλλον, αλλά θα επηρεαστούν θετικότατα η παραγωγικότητα, η ποιότητα των εργασιακών σχέσεων και τελικά η ίδια η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Αυτό άλλωστε καλείται και υπόσχεται να υπηρετήσει η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (ΟΚΕ). Να συνθέσει τις απόφεις όλων των κοινωνικών εταιρών, αφού πρώτα τις θέσει κάτω από εκτενή και υπεύθυνο διάλογο σύμφωνα με τον τριμερή διαχωρισμό των εκπροσωπούμενων συμφερόντων που προβλέπει το Σύνταγμα. Γιατί ας είμαστε επιτέλους θαρραλέα ειλικρινείς: μέχρι σήμερα, για τα περισσότερα νομοθετήματα και μεταρρυθμίσεις αντιμετωπίσαμε μια κατ' επίφαση διαδικασία διαλόγου.

Ο κ. Γ. Βερνίκος είναι πρόεδρος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΟΚΕ).